

de ikke vilde være underkastede nogen Art af Særbeskatning. Jeg maa dog paa den anden Side sige, at det ikke voldte os nogen særlig stor Vanskelighed i Fjor at faa en Aftale med Rederne om at transportere betydelige Mængder af Korn og Foderstoffer hjem til nedsatte Priser, og jeg tror, at hvis den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Handelsminister var kommet til Rederne paa samme Maade, som vi kom til dem i Fjor, og havde sagt til dem: Mange her i Landet lider under de store Fragter, vi har, det er nødvendigt, for at alt kan blive tilrettelagt paa bedste Maade, at Rederne af deres store Fortjeneste giver Afkald paa noget derved, at de hjemfører de og de Varer, som Landet kan have Brug for, til en lavere Fragt end normalt, saa vilde Rederne have sagt: Det kan vi forhandle om. Jeg tror ikke, de vilde have stillet sig afvisende. Nu har de imidlertid stillet sig afvisende, der er ingen Vej fremkommelig i dette Forhold for den højtærede Regering udover den Vej, der anvises derved, at man gaar til Rigsdagen med et Lovforslag, hvorefter der skal lægges en ekstra Skat paa Rederne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om hans Bemærkninger i Fremsættelsestalen forleden er at forstaa saaledes, at denne Skat skal lægges udelukkende paa de store Dampskibsselskaber, de store Skibsselskaber, eller om det er Hensigten at lægge denne Ekstraskat paa store Aktieselskaber i al Almindelighed, altsaa ogsaa paa saadanne Selskaber, som driver anden Virksomhed end Rederivirksomhed. Det fremgaar ikke klart af, hvad den højtærede Landbrugsminister har sagt, navnlig naar man sammenholder hans Udtalelser med, hvad han har sagt, før han kom til dette Afsnit af sin Tale, men jeg maa formode efter de Udtalelser, der faldt fra Venstres Ordfører (Hedegaard), som forøvrigt heller ikke paa dette Omraade udtalte sig tilstrækkelig tydeligt, at Forholdet er dette, at man vil lægge denne Skat paa Selskaber i al Almindelighed. Jeg kan da sige til den højtærede Handelsminister, at vi ikke skal være uvillige til at forhandle derom, tværtimod.

Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Hedegaard, var aabenbart noget trykket ved den Situation, der er skabt derved, at hans høje Chef, Landbrugsministeren, har afskediget ham. Han er som bekendt Formand for Kornudvalget, og nu kommer Landbrugsministeren med et Forslag, hvorefter dette Kornudvalg betegnes som ganske

overflødig. Den højtærede Landbrugsminister trænger ikke til nogen Vejledning hverken fra Landmænd eller andre, han kan klare det hele alene, og jeg indrømmer, at efter den Beføjelse, han faar i de 10 Paragraffer ved, at „Landbrugsministeren bemyndiges til“ o. s. v., er det saa inderlig overflødig med dette Kornudvalg. Paa den anden Side synes jeg ikke, det stemmer rigtig med Krav, der har været fremsatte fra den Side tidligere, da vilde man have saa meget Indseende med det som muligt, da skulde ikke en enkelt Minister sidde og regere og administrere. Jeg tror, det vilde være overmaade nyttigt, om den højtærede Landbrugsminister fremdeles havde et rimeligt sammensat Udvalg ved sin Side, som kunde give ham Raad og Vejledning. Det er en meget stor Historie, her er Tale om, mange Millioner Kroner skal administreres, og om meget skal der træffes Bestemmelser af vidtgaaende Betydning. Jeg finder det noget urimeligt, at man vil tilsidesætte dette Udvalgs hidtidige Arbejde derved, at man siger: Det er overflødig, vi behøver det ikke, vi kan klare det alene ved vore Embedsmænd og vor egen Magtfuldkommenhed. Saaledes som Lovforslaget her foreligger, kan jeg — det vil ærede Medlemmer forstaa af de Bemærkninger, jeg har gjort til det — ikke anbefale det, ikke stemme for det. Den højtærede Landbrugsminister sagde imidlertid i sin Fremsættelsestale, at han vilde forhandle om Enkeltheder. Jeg venter mig ikke saa forfærdelig meget af disse Forhandlinger, om vi end selvfølgelig vil gaa til dem med den bedste Villie til at naa et godt Resultat, og jeg gør det navnlig ikke, efter at jeg har hørt Ordføreren for Venstre (Hedegaard), der stillede i Udsigt, at det, man skulde forhandle om, skulde være at sætte Prisen op. Men nu faar vi at se, hvorledes Forholdene bliver, naar vi kommer til at forhandle i det Udvalg, som antagelig vil blive foreslaaet og nedsat. Jeg kan da sige allerede paa nærværende Tidspunkt, at mit Parti overfor dette Lovforslag som overfor Lovforslag, der tidligere har foreligget her, vil stille os paa et sagligt Grundlag og vil deltage i Forhandlingerne med det Maal for Øje at naa til det bedst mulige Resultat. Vi kan ikke stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, vi maa tværtimod betegne det som værende af en saadan Beskaffenhed, at Landet ikke kan være tjent med det, og jeg maa for mit Vedkommende navnlig